

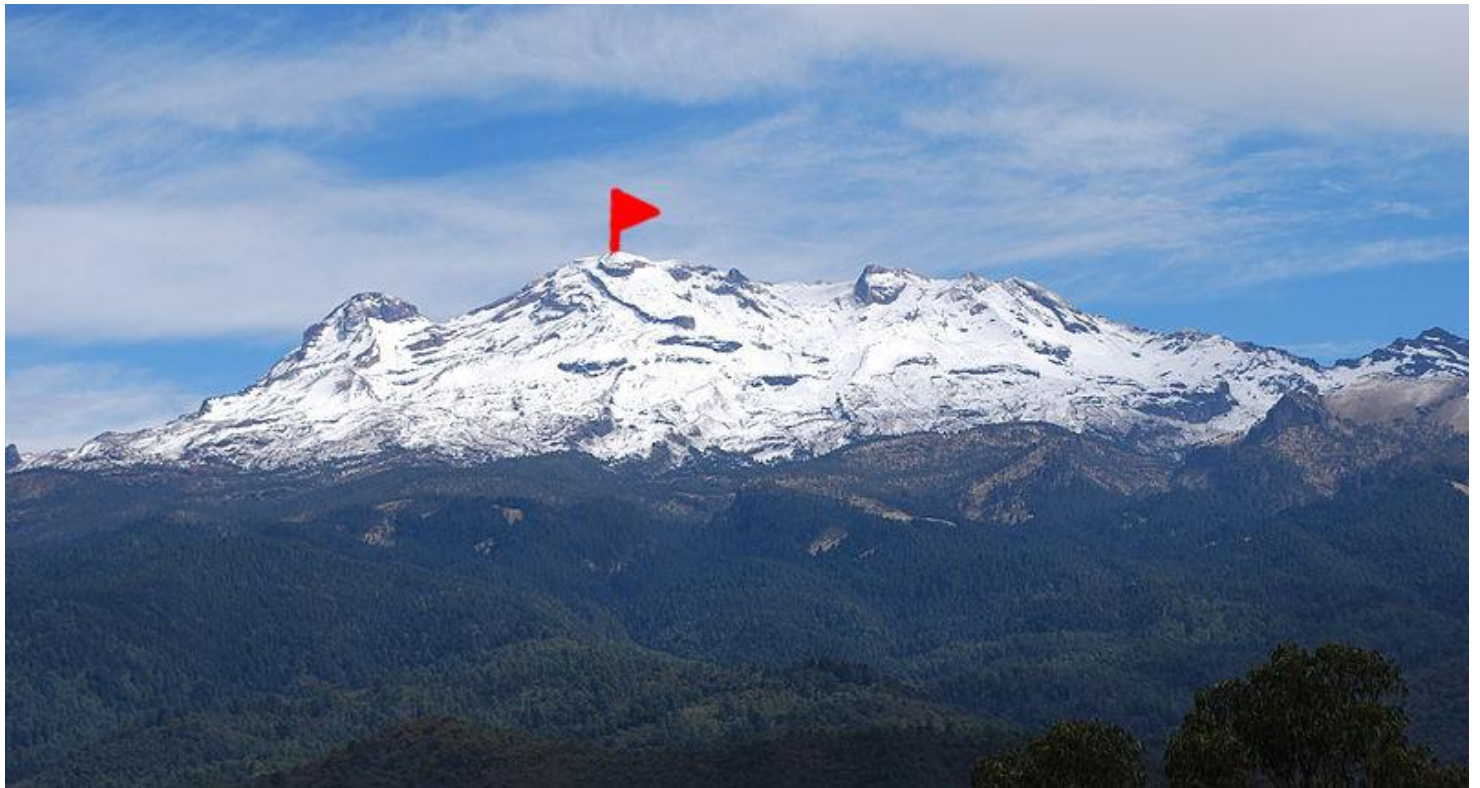
LIETUVOS ALPINIZMO ASOCIACIJA

ĮKOPIMO Į Iztaccihuatl 5256 m ir Pico de ORIZABA 5700 m

A T A S K A I T A

ĮKOPIMO LAIKAS: 2012 m. SAUSIO 18 D.
2012 m. SAUSIO 20 D.

ĮKOPIMŲ VADOVAS: VYTAUTAS BUKAUSKAS

*Iztaccihuatl (5256 m) arba Izta 3-čioji pagal aukštį viršūnė Meksikoje ir 7-oji Amerikoje.
La Cabellera – plaukai, La Cabeza – galva (5100 m), La Oreja – ausis, El Cuello – kaklas, **El Pecho** (5256 m)
-krūtinė, La Barriga – juosmuo, La Pansa – pilvas, Las Rodillas (5080 m) – keliai, Los Pies – pėdos.*

***IZTA**ccihuatl*

(5256 m /17160 ft)

Pirmasis lietuviškas įkopimas

“Baltoji moteris”-gražiausias kalnas Meksikoje

2012 sausio 15-18

Meksika

1. Nuo *Tlachichucq* atsiveria įspūdingas vaizdas į Orizabą

Pico de **ORIZABA**

Aukščiausias kalnas Meksikoje
(5730 m /18491 ft)
Pirmasis lietuviškas **SOLO**įkopimas

2012 sausio 19-20
Meksika

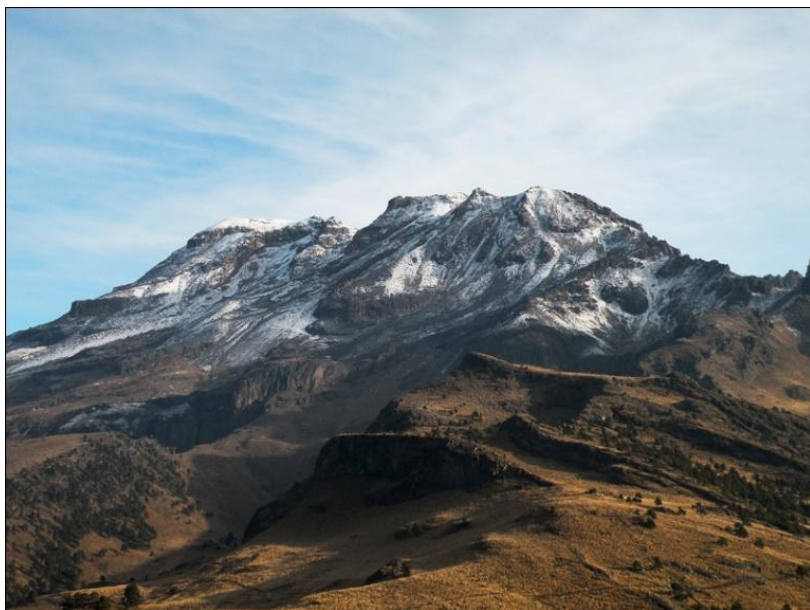

Lietuvos alpinizmo asociacija

L I T H U A N I A N M O U N T A I N E E R I N G A S S O T I A T I O N

Lietuvos alpinizmo čempionatui

ĮKOPIMO PASAS

IZTAccihuatl 5286 m

Valstybė: MEKSIKA

Kalnų rajonas: Atskirai stovintis vulkanas Trans – Meksikos vulkaniniame žiede (*Cordillera Neovolcanica*). 60 km nuo Meksiko City. Pradėjo formuotis prieš 900 000 metų, baigė prieš 80 000 metų. Yra **3** viršūnės virš 5000 m. (**El Pecho 5286, La Cabeza 5100 m, Las Rodillas 5080 m**).

Paskutinis išsiveržimas 1868 m. Nėra kraterio. 16 km nuo Popo. Trečias pagal aukštį Meksikoje ir 7-tas Šiaurės Amerikojepo McKinley (6149 m), Mt. Logan (5959 m), Pico de Orizaba (5636 m), Mount Saint Elias (5489 m), Popocatepetl (5410 m), Mount Foraker (5304 m), Mount Lucania (5260 m).

Pirmas įkopimas užregistruotas **1889 m.** (*James de Salis*). Bet archeologiniai tyrinėjimai rodo, kad įkopti galėjo ir actekai, nes tai šventas actekų kalnas.

Kelionės laikas: 2012 m. sausio 15-18 d.

Maršrutų klasė: Techninis alpinizmas

Koptas maršrutas:

Arista del Sol. Iztaccihuatl (Izta) nuo *Paso de Cortez* Korteso perėjos (3400 m)
Aukštis – 5256 m.

Maršruto aukščių skirtumas:

-maršruto pradžia 3700 m. aukštyje *Altomini hut*.
aukščių skirtumas 1556 m.

Maršruto charakteristika :

- vasarą – kombinuotas.
- rudens - žiemos periodu: sniego, ledo.

Įkopimo tvarkaraštis:

Sausio 16 d. iš Mexico City automobiliu iki *Amecameca* (2480 m) po to per perėją *Paso de Cortez* (3400 m) iki nakvynės kalnų namelyje *Altomini hut*(3700 m).

Sausio 17 d. iš *Altomini hut*(3700 m) kopiname į *Grupo de los Cien* (4780 m).

Sausio 18 d. – kopimas į *las Rodillas* (5050 m), o po to *La Pansa ir La Barrigair* į viršūnę *El Pecho* (5256 m) ir nusileidimas .

Laikas praleistas įkopime:

- kopimas – 6,5 val. (kopimas pradėtas 2.30 val. ryte **16 A**)
- nusileidimas - 3,5 val.
-

Metereologinės sąlygos:

Kopimo metu – normalios.

Komandos dalyviai:

1. Vytautas Bukauskas – vadovas, Tel. 8687 33303, bukauskasv@yahoo.com
2. Salomėja Jasinkaitė,
3. Jonas Ališauskas,
4. Marija Bartusevičiūtė,
5. Arūnas Kinskis,
6. Zita Kinskienė (iki 4780 m.)

*Pagal Actekų mitologiją, **Iztaccíhuatl** buvo princesė, kuris išsimylėjo vieną iš savotėvokarių, **Popocatepetl**. Imperatorius išsiuntė Popocatepetlį kariauti į Oaxaca, pažadėjęs, kad kai jis sugrįžtų, taps jo žmona (bet galvojo kitaip). Iztaccíhuatl buvo melagingai pasakyta, kad Popocatepetlis žuvo mūšyje. Tuo patikėjusi princesė mirė išsielvarto. Kai Popocatepetlis grįžo ir rado savo mylimą mirusią. Jis paėmė jos kūną ir nunešė už Tenochtitlan ir priklausė prie jos kapo. Dievai padengė juos sniegu ir pavertė kalnais. Iztaccíhuatl kalnas vadinamas "**Baltoji moteris**" (iš Actekų kalbos Nahuatlitzac "baltos" ircihuatl "moteris"), nes jis panašus į moterį, gulintį ant nugaros ir dažnai yra padengta sniegu. (Viršūnės kartais vadinamos "**La Mujer Dormida**" ("**Mieganti moteris** "). Popocatepetlį tapo aktyviu ugnikalniu siunčiančiu ugnį Žemei išaklojinišio dėl savo mylimosios praradimo.*

Įkopimo tvarkaraštis:

Sausio 16 d. Anksti ryte, kol nėra garsiųjų Mexico kamščių išsinuomotu automobiliu išvykstame į Amecameca. Kelionės trukmė 2 val. Kelias geras. Autostrada. Kadangi Izta ir Popo yra tik 60 km nuo Meksiko ir tai aukšti ugnikalniai, tai išvažiavus už gyvenamųjų rajonų galima juos matyti. Ypač išpūdingai atrodo veikiantis Popo (**1 foto**). Amecamecoje (**2 foto**) reikia susitvarkyti leidimus į nac. Parka ir susimokėti mokestį (25 pesos (M\$)). Be to tai gera vieta apsipirkti produktų visai likusiai kelionei. Ypač reikia neužmiršti geriamo vandens. Nuo Amecameca kelias serpentinu kyla link perėjos *Paso de Cortez* (3400 m). (**3 foto**) Ant perėjos yra pastatas, kuriame isikūręs informacijos centras. *Paso de Cortez* (3400 m) perėja yra tarp dviejų kalnų Popo ir Izto. Nuo perėjos link jo veda geras asfaltuotas kelias, bet jis čia pat yra užblokuotas. Popo visuomet buvo veikiantis ugnikalnis, bet paskutinį dešimtmetį jis ypač suaktyvėjo. Tai ir mes patys matėme. Kartais jis beveik ramus, bet

kartais išties grėsmingas. Nežiūrint to pavojaus kasmet atsiranda žmonių mėginančių į jį įkopti. Būna sėkmingų, būna ir ne. Dažniausiai kopėjai žūsta įsiveržus ir nusileidus sieros debesiui. Dabar Popokatepetlislika vienintelis Meksikos penkiatūkstantukas, kuriame nebuvo lietuviai. Į jį pirmiausia rekomenduočiau pamėginti įkopti **Čegevaros** Ernesto Rafaelis Guevara de la Serna (**Che Guevara**) (1928.05.14. – 1967.10.08)gerbėjams. Che Guevara iš antro mėginimo įkopė į šį kalną 1955 spalio 12 d. (**4 foto**). Nuo Korteso perėjos lik Alzomini hut (3700 m) veda siauras gruntinis kelias. Geriau tureti automobili 4 x 4. Mes tokio neturejome, bet pravažiavome. Kelionė užtruko 1 val. Nakvynei vieta gera. Trys dideli kambariai su dviejų aukštų lovomis. Kambaryje komfortiskai tilptu 8 žmonės(**6 foto**). Yra šaltas vanduo bakuose. Maistą reikia ruošti savo atsinešta įranga. Du tualetai viduje. Per diena pakilus 1500 m jautėsi aukštis, bet tik vienam buvo truputi blogiau. Prieš apsisitodami nakvynės turėjome aklimatizacinį 3 valandų pasivaikščiojimą kalno šlaitais. Aplankėme šventą Actekų šaltinį. (**5 foto**). Po to pakilome apie 200 metrų. Bet sugedus orui (rūkas, lietus, šlabdriba) grįžome. Pagal mūsų pastebėjimus Meksikos kalnų orai pasižymi prognozuojamu stabilumu.

Sausio 17 d. Ryte buvo minusas. Vanduo prieangyje užšalo. Apšalo ir automobilių stiklai. Ryte, saulei tekant, vaizdas į Popo buvo labai išpūdingas. Taip turėjo atrodyti Žemė, kai ji tik kūrėsi (**7 foto**). Šiandien turime pakilti virš kilometro nuo 3700 m iki namelio **Grupo de los Cien (4780 m)**. Maršrutas pėsčiomis prasideda nuo La Joya (**8 foto**). Maršruto pradžioje takas eina žoliniais šlaitais. Nesudėtingas. Pakilus į balną prasideda uolos (**9 foto**). Pakelėje ant uolu daugybė kryžių ir lentelių žuvusiems. Ko gero ne visi čia žuvo. Bet šis kalnas su senąja actekų dvasia traukia paminėti netektis(**10 foto**). Pats kalnas yra mirusi iš sielvarto ir suakmenėjusi princesė Izta. Iki nakvynės vietos ėjome 2:36 val. Gryno ėjimo laiko ir perėjome 4 perėjas. **Grupo de los Cien** yramedinis namelis apkaltas skarda (**11 foto**). Panašus į vadinamąjį „statybininkų“. Pakankamai talpus nakvoti, nes gultai yra trimis aukštais ir abiejų pusių (16 žmonių laisvai, o 32 susispaudus), bet ankštas ką nors veikti, nes prieangis ir virtuvėlė yra ta pati erdvė (**12 foto**). Jaučiasi aukštis, todėl einame truputi pasivaikščioti į viršų. Beveik nuo pat namelio šlaitas labai staigiai uolomis kyla į viršų link pirmosios viršūnės **las Rodillas (5050 m)** „keliai“. Kylant, o ypač leidžiantis reikia stebėti taką, kuris vietomis pažymėtas, nes galima „užsirauti“ ant per stačių ir per daug aukštų, lipant be įrangos, uolų. Nakvynei namelis prisirinko vietinių kopėjų. Jeigu planuoti jame apsistoti, tai geriau vengti savaitgalių. Tada žmonių būna daugiausia. Tai ir vietiniai meksikonai ir amerikiečiai alpinistai, kuriems patogu savaitgali atlėkti sulaiptoti į aukščiausias Meksikos viršūnes.

Sausio 18 d. Ryte kėlėmės labai anksti. Išėjome tamsoje 02:30 val . „Žudantis“ kilimas, taip staigiai ir taip anksti kai kūnas dar neapšilęs. Pradžioje nuobirynas, o po to uolos. Vietomis per uolas reikėjo kopti „keturiomis“. Arčiau viršūnės jos buvo apledėję. (**13 foto**). Šioje vietoje didelis pavojus, kai toliau priekyje kopia kiti žmonės. Gido žiniomis kasmet nuo paleistų akmenų šiame šlaite žūsta ir būna sužeidžiami keli kopėjai. Ypač nerekomenduotina čia būti per didžiasias šventes, kai susirenka daugiau žmonių. Jeigu yra galimybė reikėtų vengti ir savaitgalių arba stengtis išeiti pirmiems. **Las Rodillas (5050 m)**: Baltosios moters kelius“ pasiekėme 04:20 val. Kažkada čia buvo kažkos pastatas iš metalo. Bet uraganinis vėjas jį sulankstė ir nuvertė (**14 foto**). Pailsime keleta minučių ir kalno ketera einame link **La Barriga (Pilvo)**. Takas eina ketera nuo vienos viršūnės ant kitos, bet vietomis reikia apeiti „žandarus“. Aukštis nenusileidžia žemiau 4900 m. Ledyną - „pilvą“ pasiekiamo 06:30val. Dar tamsu. Čia dedamės „kates“ . Nors **La Barriga (Pilvas)** yra horizontalus ledymas, bet į jį nusileisti ir iš jo pakilti be kačių būtų labai sunku (**15 foto**). Suvarstomas kates nuomojomės iš vietinių, bet ne visos jos buvo geros. Kelios pastoviai atsipalaiduodavo. Tai lėtino judėjimą. Ledyna pereiname per valandą (**16 foto**). Po to vėl traversas keteromis, tai leidžiantis tai kylant į tarpines viršūnes (**16 A foto**). Aukščiausią „baltosios moters“ tašką - krūtinę (El Pecho) 5256 m !!! pasiekėmė lygiai 9 valandą ryto (**17 foto**).

Pavojai ir sudėtingumai:

- 1.**Status kopimas biriomis uolomis į las Rodillas (5080 m)**. Labai didelis pavojus, kaitoliau priekyje kopia kiti žmonės. Kasmet nuo paleistų akmenų šiame šlaite žūsta ir būna sužeidžiami keli kopėjai.
- 2.Kopiant į pagrindinę viršūnę **El Pecho (5256 m) ilgas (iki 12 val) buvimas aukštyje virš 5000 m**. be galimybės nusileisti žemiau.
- 3.**Galingas Popo įsiveržimas**, kai sieros prisotintus debesis vėjas pučia šiaurės kryptimi link Iztos.

1. Anksti ryte, kol nėra garsiųjų Mexico kamščių išsinuomotu automobiliu išvykstame į Amecameca. Kadangi Izta ir Popo yra tik 60 km nuo Meksiko ir tai aukšti ugnikalniai, tai išvažiavus už gyvenamųjų rajonų galima juos matyti. Ypač įspūdingai atrodo veikiantis Popo. Kairėje *Iztaccihuatl* (Izta).

2. Amecameca kairėje *Iztaccihuatl* (Izta)

3. Paso de Cortez (3400 m) Hernano Korteso perėja. 1519 metais *Kortesas* per ją nusileido į Mechiko slėnį į actekų sostinę **Tenochtitlan** valdomą imperatoriaus *Montesumos*.

Hernanas Kortesas ([isp. Hernán Cortés](#))(1485-1547).

Che Guevara on
Popocatepetl 1955

4. Dabar Popocatepetlis lieka vienintelis Meksikos penkiasdešimtųjų, kuriame nebuvo lietuviai. Į jį pirmiausia rekomenduočiau pamėginti įkopti **Čegevaros** Ernesto Rafaelis Guevara de la Serna (**Che Guevara**)(1928.05.14. – 1967.10.08)gerbėjams. Che Guevara iš mažens turėdamas asmeninę iš antro mėginimo įkopė į šį kalną 1955 spalio 12 d.

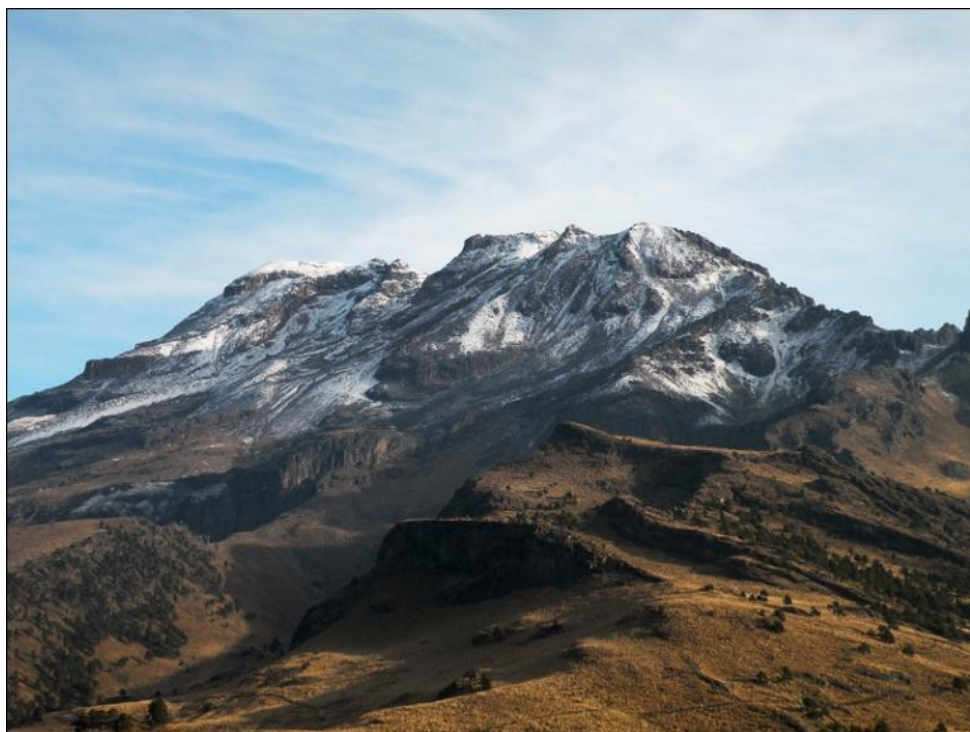
5. Prieš apsisistodami nakvynės turėjome aklimatizacinį 3 valandų pasivaikščiavimą kalno šlaitais. Aplankėme šventą Actekų šaltinį.

6. Nakvynės vieta gera. Keli dideli kambariai su dviejų aukštų lovomis.

7. Rytė, saulei tekant, vaizdas į Popo buvo labai įspūdingas. Taip turėjo atrodyti Žemė, kai ji tik kūrėsi.

Dievai padengė juos sniegu ir pavertė kalnais. **Iztaccíhuatl** kalnas vadinamas "**Baltoji moteris**" (iš Acteų kalbos Nahuatliztac "baltos" ircihuatl "moteris"), nes jis panašus į moterį, gulinčią nugaros ir dažnai yra padengta sniegu. (Viršūnės kartais vadinamos "**La Mujer Dormida**" ("Mieganti moteris"). **Popocatepetl** tapo aktyviu ugnikalniu siunčiančiu ugnį Žemei išaklojniršio dėl savo mylimosios praradimo.

8. 2012 sausio 17 d. Pirmoji lietuviška ekspedicija į *Iztaccíhuatl* 5256 m. **La Joyauž** nugaros Izta. Pirmoje eilėje: *Marija Bartusevičiūtė*, *Jonas Ališauskas*. Stovi: *Zita Kinskienė*, *Salomėja Jasinkaitė*, *Vytautas Bukauskas*, gidas *Ruben Garcia Fernandez*, *Arūnas Kinskis*. Nuotrauka gido *Mario Andrade*.

9. Maršruto pradžioje takas eina žoliniais šlaitais. Nesudėtingas. Pakilus į balną prasideda uolos

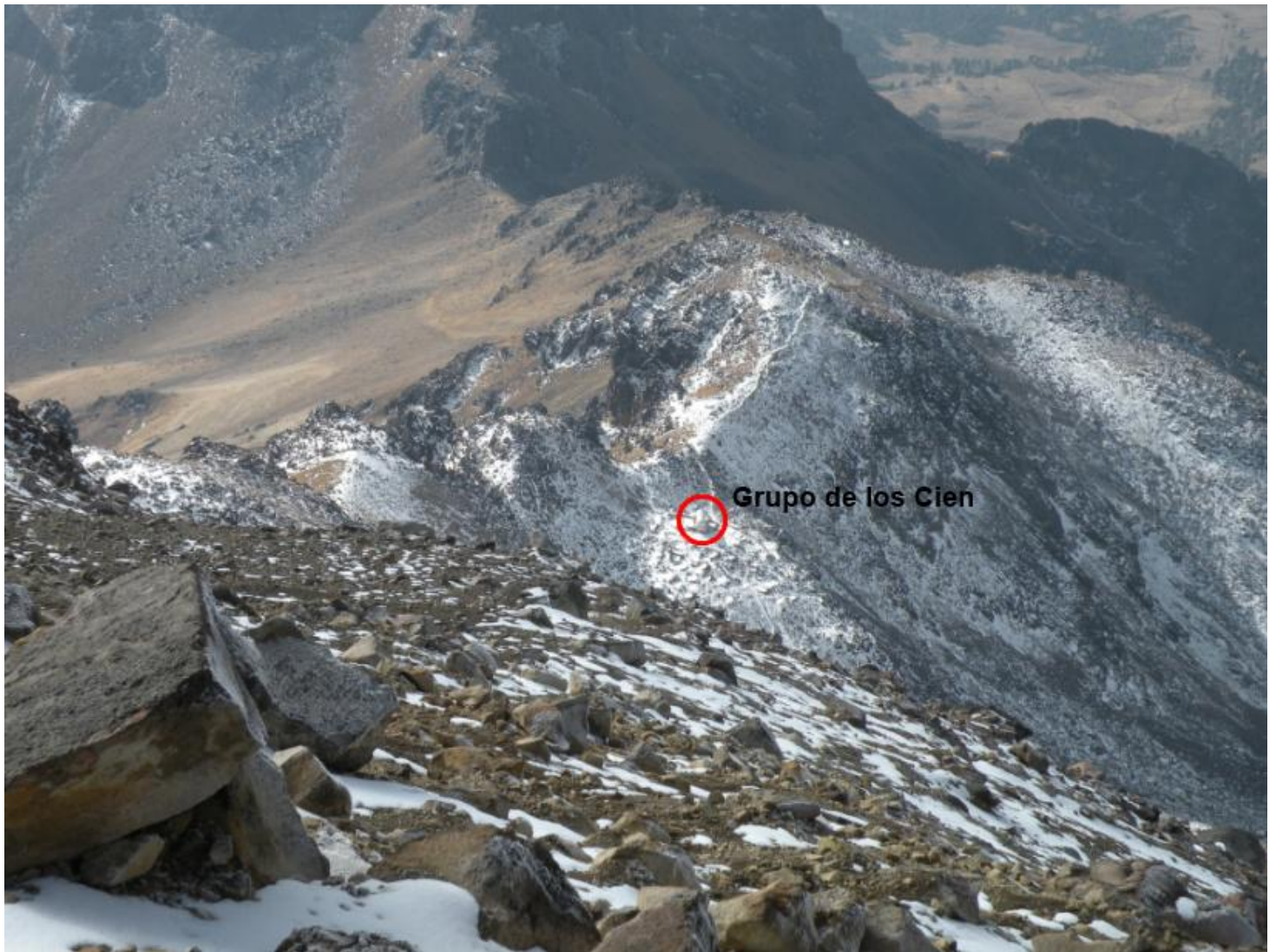
10..... ant uolu daugybė kryžių ir lentelių žuvusiems. Ko gero ne visi čia žuvo. Bet šis kalnas su senąja actekų dvasia traukia paminėti netektis. Pats kalnas yra mirusi iš sielvarto ir suakmenėjusi princesė Izta.

11. *Grupo de los Cien* yramedinis namelis apkaltas skarda. Beveik nuo pat namelio šlaitas labai staigiai uolomis kyla į viršų link pirmosios viršūnės *las Rodillas* (*5050 m*), „keliai“.

12. *Grupo de los Cien* pakankamai talpus nakvoti, nes gultai yra trimis aukštais ir abiejų pusių, bet ankštas ka nors veikti, nes prieangis ir virtuvėlė yra ta pati erdvė.

13. „Žudantis“ kilimas, taip staigiai ir taip anksti kai kūnas dar neapšilęs. Vietomis reikėjo kopti „keturiomis“ per uolas. Arčiau viršūnės jos buvo apledėję. *Las Rodillas* (5050 m).

14. „ Baltosios moters kelius“ pasiekeme 04:20 val. Kažkada čia buvo kažkos pastatas iš metalo. Bet uraganinis vėjas ji sulankstė ir nuvertė

15. Pailsime keleta minučių ir kalno ketera einame link *La Barriga (Pilvo)*. Takas einapačia ketera, bet vietomis reikia apeiti „žandarus“. „Pilvą“ pasiekiamo val. Dar tamsu. Čia dedamės „kates“. Nors *La Barriga (Pilvas)* yra horizontalus ledynas, bet į jį nusileisti ir iš jo pakilti be kačių būtų labai sunku. Ledyna pereiname per 1 val.

15. *La Barriga (Pilvas)*

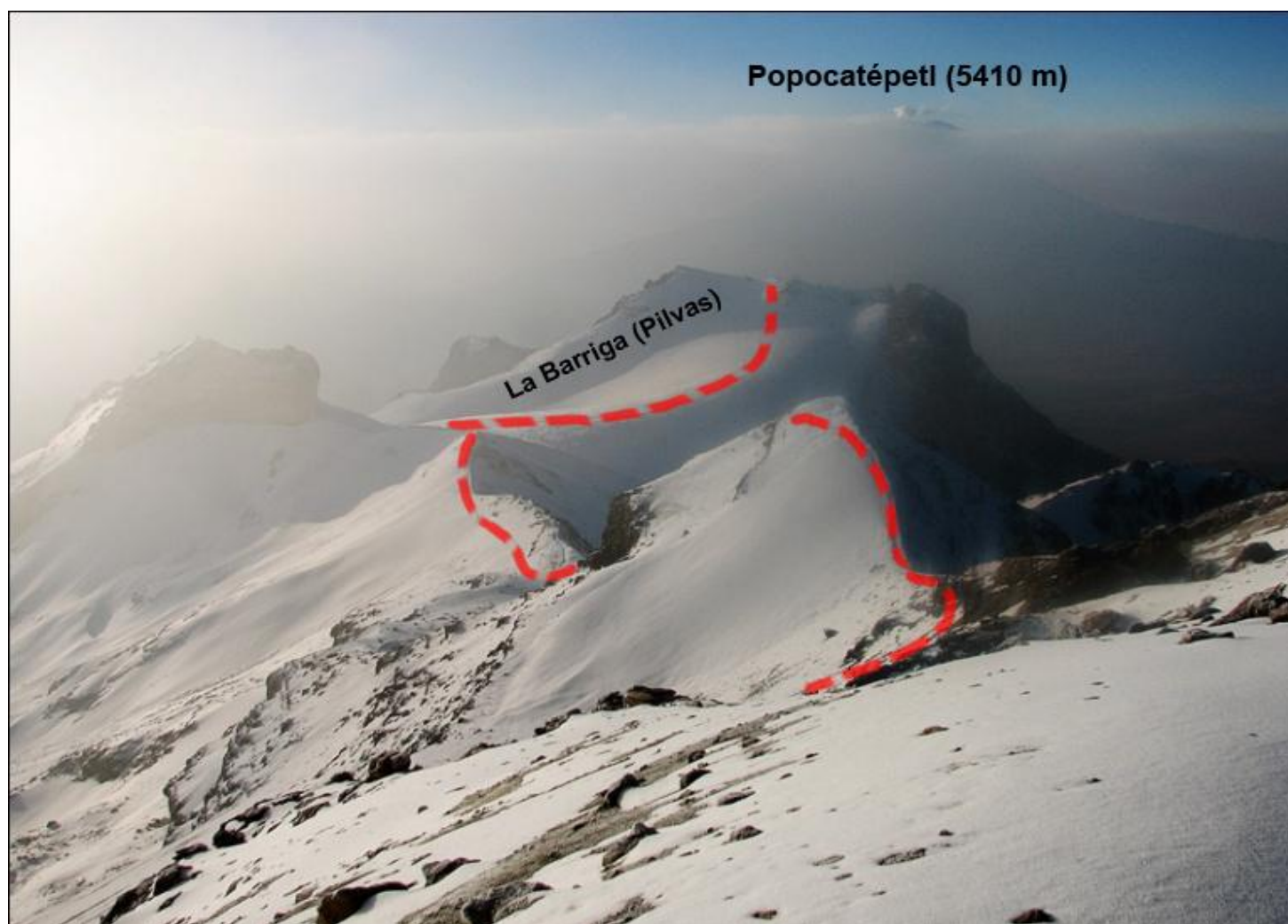

16 A. Po to vēl traversas keteromis, tai leidžiantis tai kylant į tarpinės viršūnes.

16. Aukščiausią „baltosios moters“ tašką - krūtinę (El Pecho) 5256 m pasiekėmė 9 valandą ryto. Viršūnėje !!! Už nugaros rūksta Popocatépetl 5410 m.

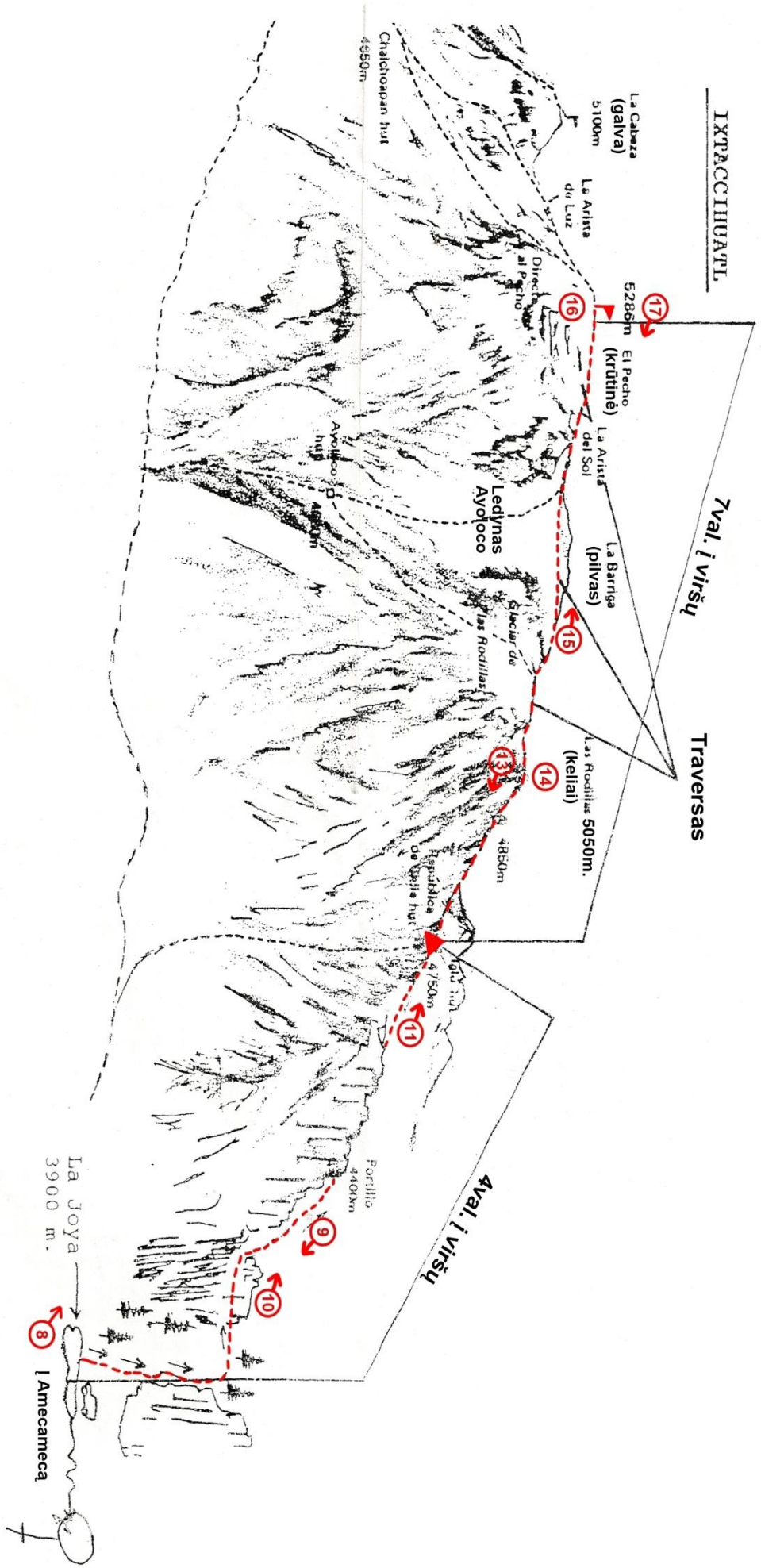

17. 2012 sausio 18 d lietuviai pirmą kartą įkopė į *Iztaccíhuatl* 5256 m.
Kopėjai: Arūnas Kinskis, Marija Bartusevičiūtė, Jonas Ališauskas, Salomėja Jasinkaitė, (Vytautas Bukauskas)...

.... gidas Ruben Garcia Fernandez.

Lietuvos alpinizmo asociacija

LITHUANIAN MOUNTAINEERING ASSOCIATION

Lietuvos alpinizmo čempionatui

ĮKOPIMO PASAS

Pico de ORIZABA arba ***Citlaltépetl*** (iš Actekų kalbos *citlal* = žvaigždė, ir *tepētl* = kalnas).

Valstybė: *Meksika*

Kalnų rajonas: *Atskirai stovintis vulkanas Trans–Meksikos vulkaniniame žiede (Cordillera Neovolcanica).*

Viršūnė, jos aukštis:

Pico de ORIZABA arba ***Citlaltépetl*** (iš Actekų kalbos *citlal* = žvaigždė, ir *tepētl* = kalnas) **5700 m (foto 1).**
Aukščiausias kalnas Meksikoje ir 3-čias Šiaurės Amerikoje po McKinley (6149 m) Aliaskoje ir Mt. Logan (5959 m) Kanadoje. Tai antrasis pagal žinomumą vulkanas pasaulyje po Kilimandžiaro Afrikoje.
Pirmą kartą 1848 m įkoptė du JAV kariškiai F. Maynard ir William F. Reynolds. Tas aukštis 50 metų buvo JAV rekordas.

Lietuviai : (6 žmonės: Kostas Marcinkus, Sigita Jamontaite, Povilas Giedrys, Gintaras Černius, Algiras Kumža, Bernardas Paukštys) pirmą kartą įkopė 1999 m. vasario 1 d. (foto 2). Vadovas Bernardas Paukštys, vedlys

žymiausias Meksikos alpinistas **Andre Delgado** raudona striukė(dingo be žinios 2006 m. metais Himalajuose kopdamas į Changabang) (foto 3).
(foto 3).

Vulkanas baigė formuotis prieš 16 000 metų. Vulkanas yra laikinos ramybės būsenoje. Paskutinis išsiveržimas 1846 m. Turi 478 metrų skersmens kraterį, kurio maksimalus gylis 300 m. Kalnas yra 200 km nuo Meksikos sostinės – **Mexico City**.

Kelionės laikas: 2012 m. sausio 19-20 d.

Maršrutų klasė: **Techninis alpinizmas**

Kopimo maršrutas:

Įkopimui naudojami 3 pagrindiniai maršrutai: **El Finode Chichimeco, Ruta Espinosa ir nuo Piedra Grande huts.** Pirmą kartą 1848 m įkoptė du JAV kariškiai **F. Maynard ir William F. Reynolds.**

Lietuviai (6 žmonės) pirmą kartą įkopė 1999 m. vasario 1 d.

Maršruto aukščių skirtumas:

**-maršruto pradžia 4260 m. aukštyje Piedra Grande huto.
aukščių skirtumas 1436 m.**

Maršruto charakteristika :

- **vasarą – kombinuotas.**
- **rudens - žiemos periodu: sniego, ledo.**

Laikas praleistas įkopime:

- **kopimas – 8 val. (kopimas pradėtas 2:10 val. ryte, įkopta 10 val.ryto)**
- **nusileidimas - 4:30 val.**

Metereologinės sąlygos:

Kopimo metu – normalios.

Komandos dalyviai:

1.Vytautas Bukauskas – organizatorius, Tel. 8687 33303, bukauskasv@yahoo.com

2. Salomėja Jasinkaitė – kopėja.

Pavojai ir sudėtingumai:

- 1. Ilgas (8-12 val) kopimas pastoviai stačiu šlaitu (iki 55 laipsnių).**
- 2. Galimas labai kietas ledas viršutinėje Jamapa ledyno dalyje.**

Įkopimo tvarkaraštis:

Sausio 19 d.

Iš Puebla (2200 m) automobiliu 4 x 4 į Tlachichucą (2700 m), nuo kur atsiveria įspūdingas vaizdas į Orizabą (1 foto) ir po to iki Piedra Grande huto (4260 m) (4 foto).

Aklmatizacinė treniruotė. Nors po įkopimo į Izlą savijauta gera, bet aklimatizacinis lipimas pasirodė alinantis , visa laiką į viršų.

Sausio 20 d.

Iš Piedra Grande huto (4260 m) kopimas į Pico de Orizaba (5730 m) po to nusileidimas į Piedra Grande huto ir toliau visureigiu iki Orizaba miestą

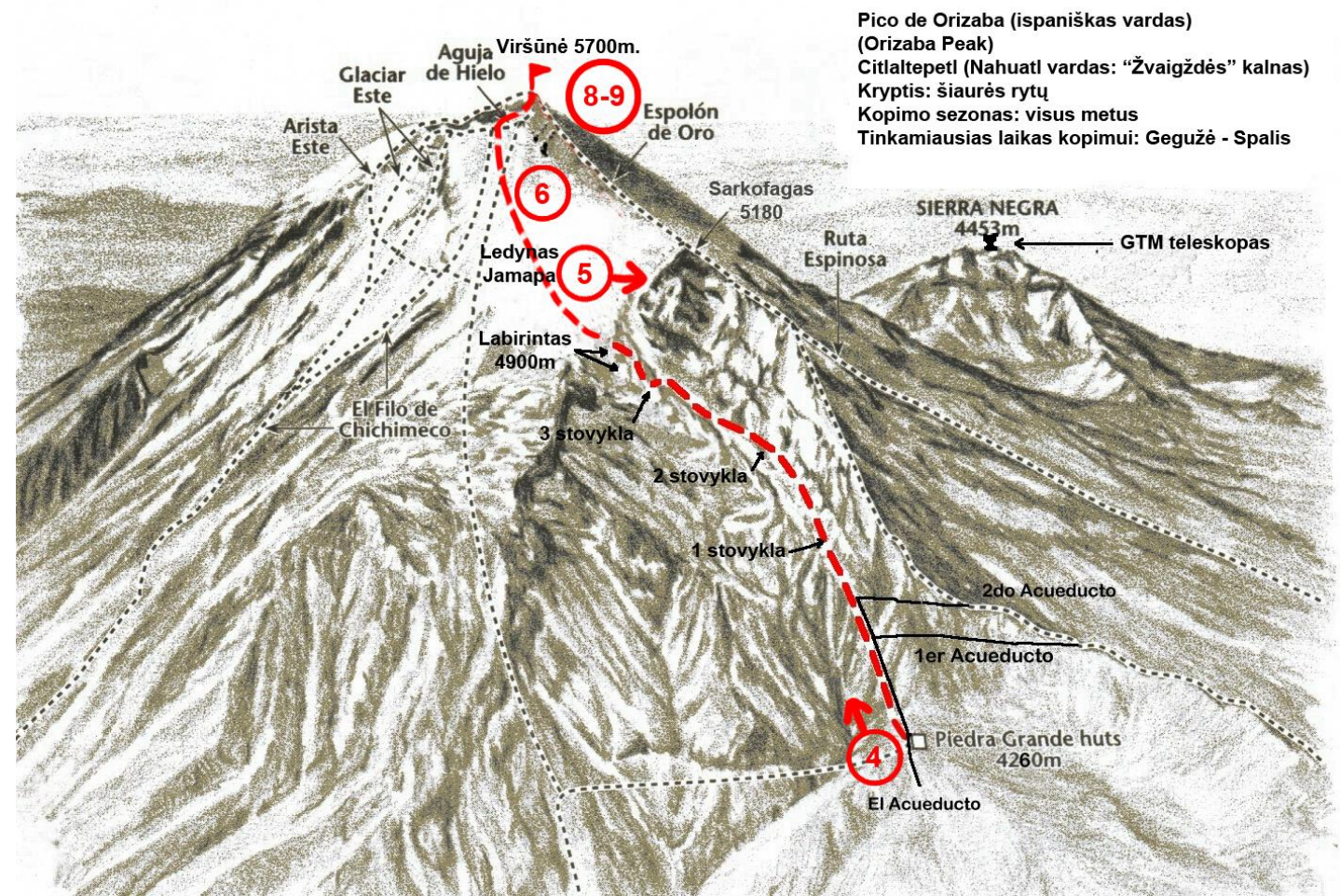
Iš Piedra Grande huto (4260 m) išėjau apie 2:10 val ryto. Naktį ir ryte prie huto buvo labia stiprus vėjas, bet

palipus valandą vėjas nurimo, buvo giedra, dangus žvaigždėtas. Kylant į viršų tarp akmenų yra 3 galimos stovyklos apsistoti nakčiai (**1er Nido**, **2do Nido**, **Cruce Nido**). Pirmą stovyklą pasiekiu apie 4:10 val. "Kates" užsidėjau po 1 stovyklos. Nuo čia prasidedo sniegas ir labai status šlaitas. Takas eina tarp didelių akmenų. Ypač stačios vietos vadinamos **Labirintas 4900 m** ir **Sarkofagas 5180 m**. Kai tamsoje praėjau šias kliūtis patekėjo saulė. Pamačiau didiulę uolą nutviekstą saulės esančia žemiau manęs. Tai buvo vadinamasis **Sarkofagas (5 foto)**. Pačia snieguota viršūnė (**Jamapa ledynas**), nuo tam tikros "papėdės" kuri yra pasibaigus Labirintui ir kurioje galima įkurti stovyklą ir nuo kurios prasideda status kilimas, lipau apie 4 val. Statusas vietomis siekė net **55 laipsnius (6 foto)**. Tokiose vietose esant kietam ledui reikia labai gerų „kačių“. Tačiau esant labai kietam ledui dėl saugumo yra nerekomenduojama kopti. Man lipant Jamapa ledynas buvo pasidengęs sniegu (**7 foto**). Kalno sniego danga buvo ideali - tvirta, vietomis labai smulkus byrantis sniegas. Niekur nebuvo ledo. Oro salygos nuostabios. Visą lipimo laiką plieske saule, buvo šilta.

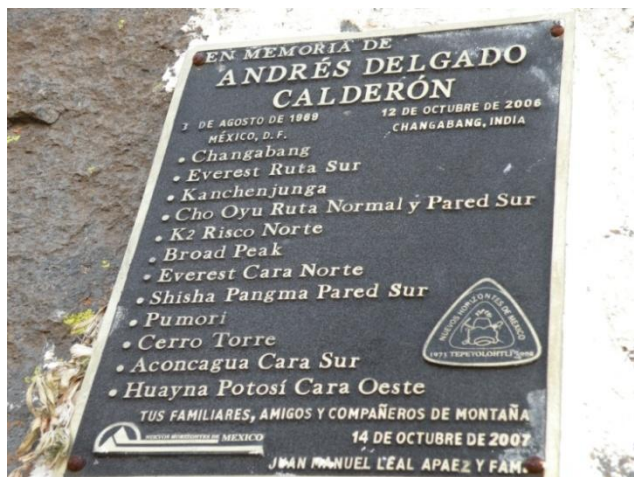
Orizabos viršūnė, kurios aukštis įvairiais duomenimis **5610 m, 5685 m, 5700 m, 5730 m, 5740 m.**, pasiekiu penktadienį sausio 20 dieną 10 val. ryto. (**8 foto**). Taigi beveik po **8 val** lipimo i viršų. Normaliai žmonės sulipa per 7-9 val. Geriausias vietinių vedlių laikas 2 val 40 min !!! Tiesa jie veda grupes ir į Akonkagvą :)

Apie 1 val. praleidau fotografuodama (**9 foto**). Matomumas nuostabus. Tolumoje buvo matyti rūkstantis Popocatepetl (5410 m) ir prieš kelias dienas įkopta Iztaccihuatl (5256 m). Kiek arčiau "išdavikės" kalnas La Malinche (4462 m).*** (**10 foto**). Leidimosi pradžia - 10:50.

Nusileidau apie **15:30**. Buvo labai šilta apatinėje šlaito dalyje, tirpo sniegas, bėgo vanduo. Buvo slidu. Tai daug kur tiesiog čiuožiau per purvą. Nusileidus prie huto - vėl vėjas. Papietauju ir visureigiu (**11 foto**). Išvykstu į Orizaba miestą nakvynei.

Orizabos viršūnė, kurios aukštis įvairiais duomenimis **5610 m, 5685 m, 5700 m, 5730 m, 5740 m**, pasiekiu penktadienį, sausio 20 dieną 10 val. ryto 2012 metais.

2- 3 foto. Lietuviai: Kostas Marcinkus, Sigita Jamontaite, Povilas Giedrys, Gintaras Černius, Algiras Kumža, Bernardas Paukštys) pirmą kartą įkopė 1999 m. vasario 1 d. (foto 2) Vadovas Bernardas Paukštys, vedlys žymiausias Meksikos alpinistas **Andre Delgado** (dingo be žinios 2006 m. metais Himalajuose kopdamas į Changabang) (foto 3).

4 foto. Piedra Grande huto (4260 m)

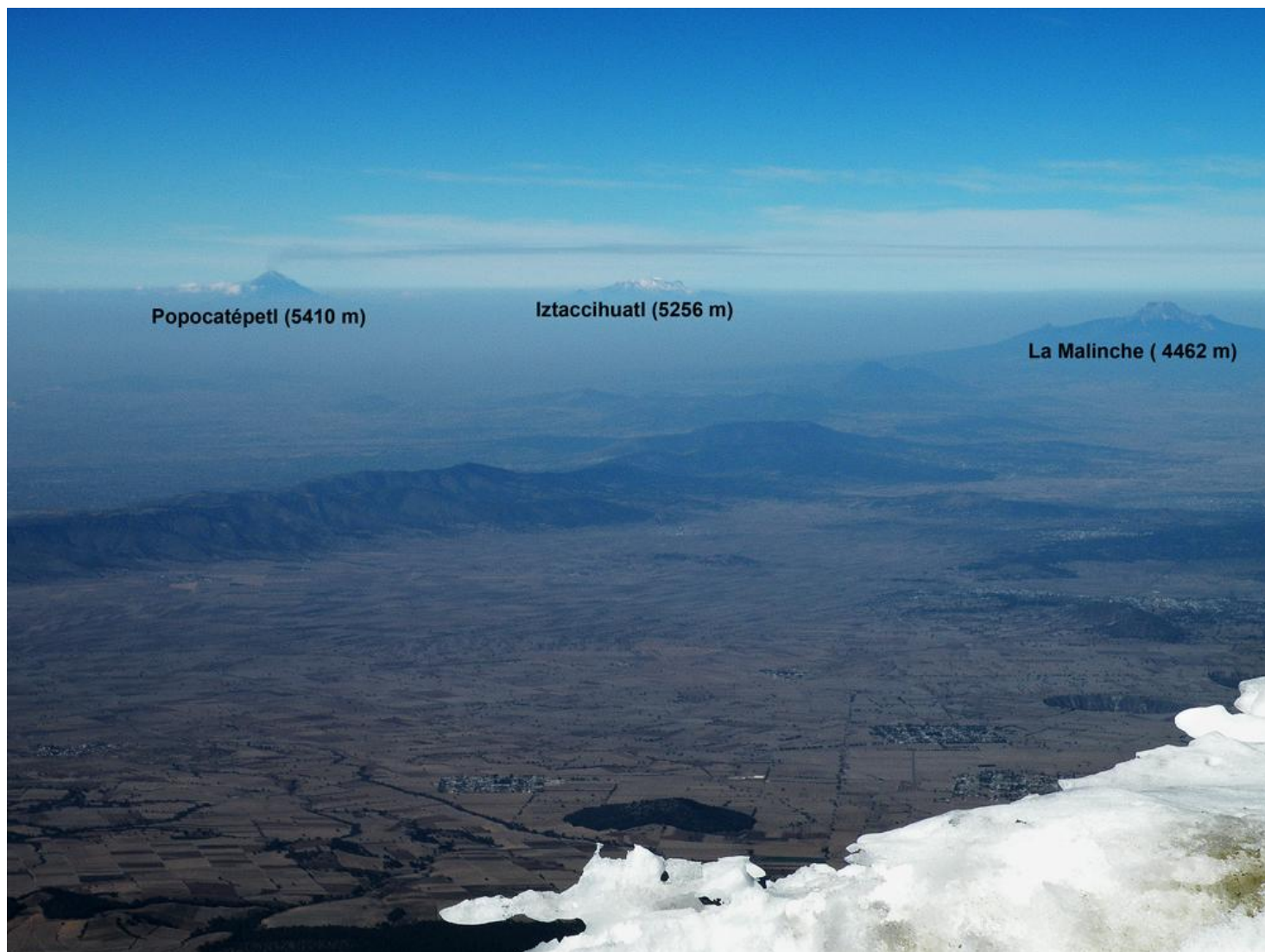
*5 foto. Ypač stačios vietos vadinamos **Labirintas 4900 m** ir **Sarkofagas 5180 m**. Kai tamsoje praėjau šias kliūtis patekėjo saulė . Pamačiau didiulę uolą nutviekstą saulės esančia žemiau manęs . Tai buvo vadinamasis **Sarkofagas**.*

*6-7 foto. Statumas vietomis siekė net **55 laipsnius** Tokiose vietose esant kietam ledui reikia labai gerų „kačių“. Man lipant Jamapa ledynas buvo pasidengęs sniegu. Kalno sniego danga buvo ideali - tvirta, vietomis labai smulkus byrantis sniegas.*

8-9 foto. Orizabos viršūnę, kurios aukštis įvairiais duomenimis 5610 m, 5685 m, 5700 m, 5730 m, 5740 m., pasiekiau penktadienį sausio 20 dieną 10 val. ryto. Apie 1 val. praleidau fotografuodama.

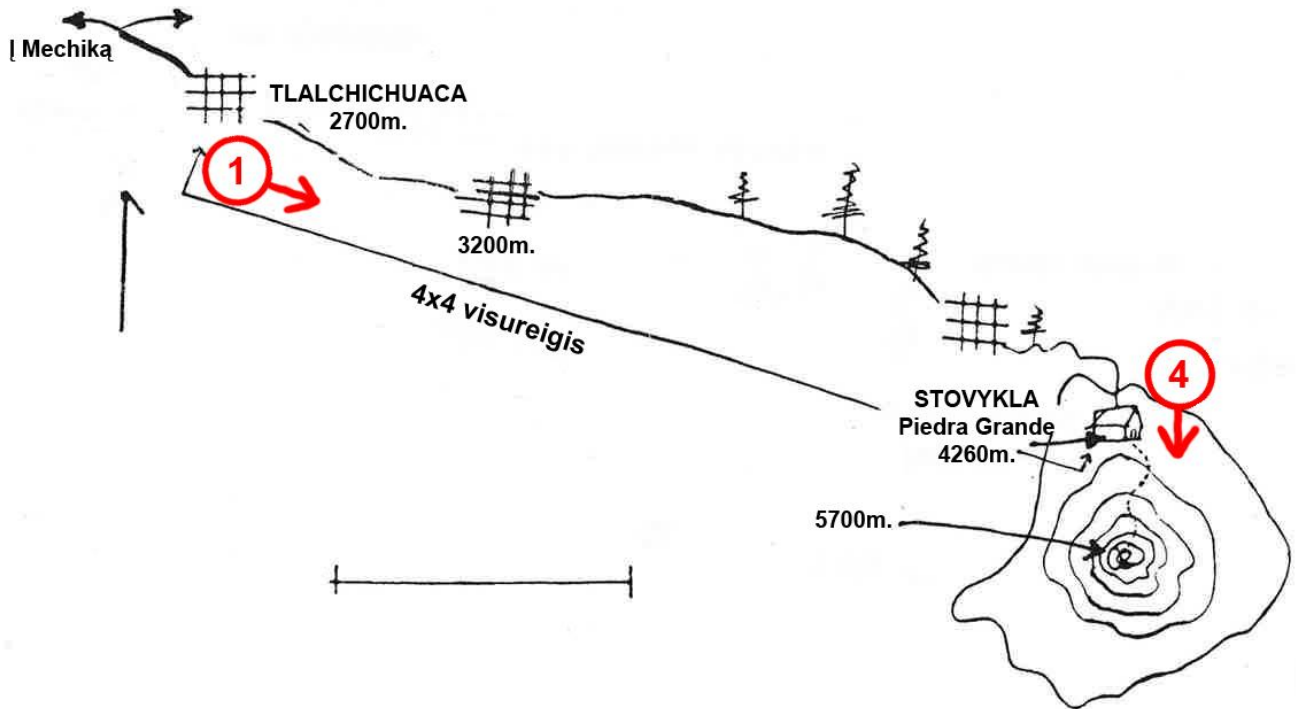
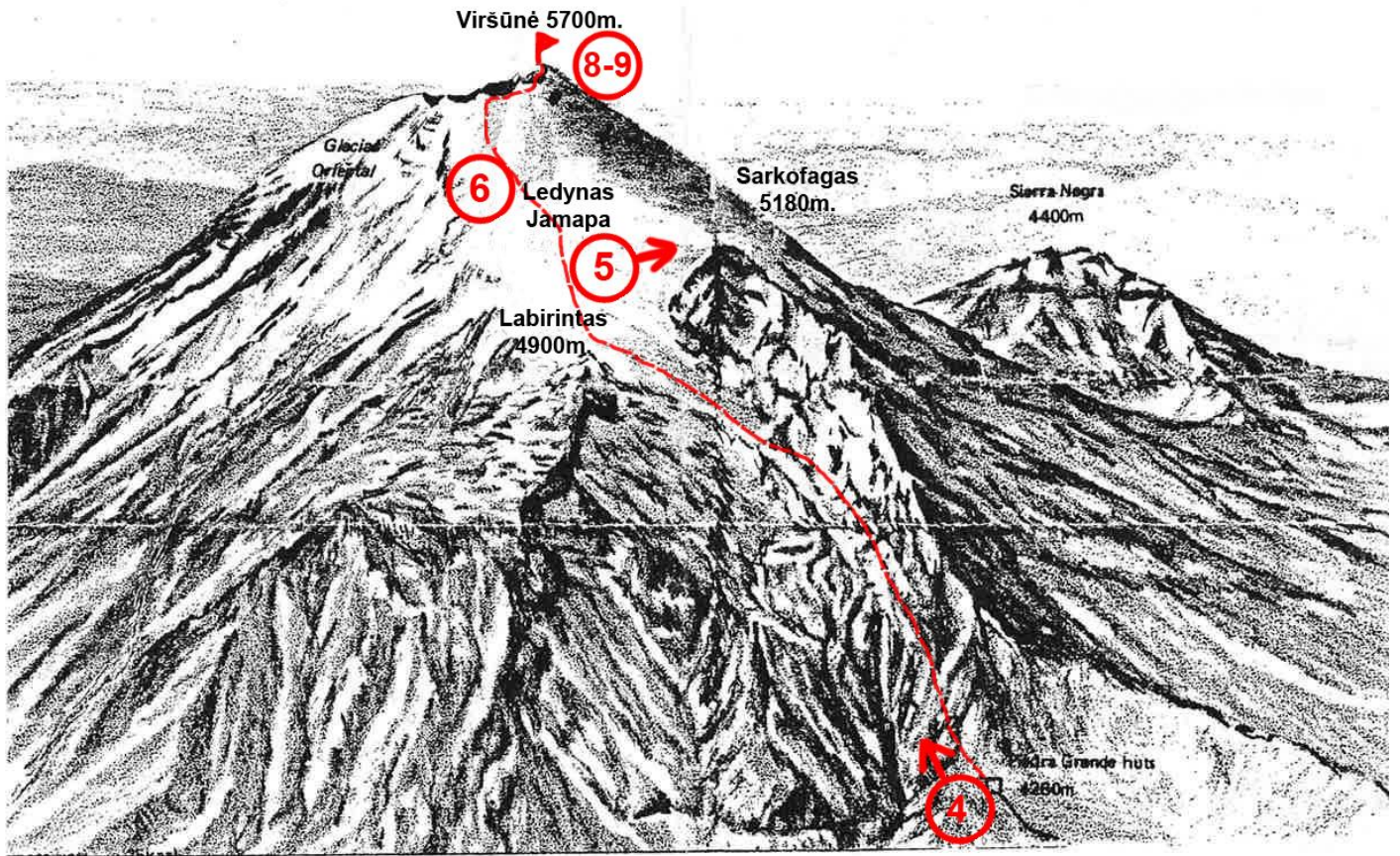
10 foto. Tolumoje buvo matyti rūkstantis Popocatépetl (5410 m) ir prieš kelias dienas įkopta Iztaccihuatl (5256 m). Kiek arčiau – išdavikės kalnas La Malinche (4462 m).

11 foto. Nusileidau apie 15:30. Papietauju ir visureigiu išvykstu į Orizaba miestą nakvynei.

Bibliografija

Ligita Valonytė, *Lietuviams Meksikoje iššūkiu tapo moters formų kalnas* //Lietuvos rytas.Gyvenimo būdas Nr.18(224)-2012,Nr.104(6467),p.22-23.

<http://www.lrytas.lt/-13361342051336015065-lietuviams-meksikoje-i%C5%A1%C5%A1%C5%ABkiu-tapo-moters-form%C5%B3-kalnas.htm>

Bukauskas,Vytautas. Meksika 30 min./**video filmas** /2012, vasario 08./asmeninis archyvas/

Bukauskas, Vytautas.MEKSIKA-Dievy ir žmonių kalnai./**foto paroda**/Mokslų akademijos turistų klubo salė.-2012, balandžio 20.